

ffjellige Dplysninger. Han anfører, at to af Herregaardsffytterne have faaet Pension, den ene fra 1854. Da han, der aldrig har været gift, hidtil har kunnet ernære sig selv, har han ikke søgt om Understøttelse, men nu svigte Kræfterne ham, og han vilde finde det tungt at ty til offentlig Fattighjælp. Som Frivillig holdt han sig selv med Føst og øvrige Udrustning og modtog heller ikke den Underofficerslønning, som blev tilbudt. Paa Grund af hans danske Sindelag har han maattet stille sig fra sine Slægtninge. Andrageren er godt anbefalet.

Da det ikke ses, at Andrageren har henvendt sig til Krigsministeren, gjør U d v a l g e t ingen Sndstilling.

73. Andragende fra Proprietær, Kammerraad Fenger med Flere (indbragt den 7de December 1879 af Folkethingetsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds, Lund).

Andragendet fra Proprietær, Kammerraad Fenger til Gøthersgave, Gaardeier, Sognefoged Bonde i Gloslunde og Gaardeier Hansen i Torpe, vedlagt med ligelydende Andragender fra 606 Beboere paa Lolland, gaar ud paa at paakalde Folkethingets Bistand til, at der paa en eller anden Maade skaffes en Lettelse i den for Andragerne saa trykkende Digesstatsbyrde. — Følge Lov af 23de Mai 1873 udreder Staten en Fjerdedel og Maribo Amts Repartitionsfond en Fjerdedel af de ved Anlægget af de lollandske Diger forvoldte Udgifter, medens Halvdelen og Anlægssummen og hele Bedligeholdelsen bæres af de ved Digerne beskyttede Lodsieiere. Den disse paahvilende Andel af Anlægsudgiften blev tilveiebragt ved et af Maribo Amtsraad optaget Laan, til hvis Forrentning og Amortisation i 28 Aar Interessenterne i Digelaget aarlig maa bidrage. Der er ialt 27,700 Ldr. Laan, som bidrage til Digerne, delte i sex Klasser; det største Antal findes i de tre første Klasser, nemlig i 1ste Klasse (à 3 Kr. 4 D. aarlig pr. Ld. Land) 9,200 Ldr., i 2den (à 2 Kr. 28 D.) 6,900, i 3die (à 1 Kr. 52 D.) 8,000 Ldr. Afgiften er alt nu overordentlig trykkende, og skulde større Reparationer indtræffe, vil den yderligere stige. Det fremhæves derhos, at de ved Stormfloden hjemstøgte Arealer endnu ikke have forvundet den dem tilspøiede Skade.

U d v a l g e t vilde efter de foreliggende Dplysninger være tilbøieligt til at foreslaa, at Staten traadte i de private Kreditorers Sted ligeoverfor Digeslæbet paa Lolland, en Begunstigelse, der da mulig tillige maatte komme Digeslæbet paa Falster tilgode; men da det hele Forhold dog maa søttes nærmere oplyst, inden der foretages videre i Sagen, opfordrer man derfor Indenrigsministeren til at gjøre de fornødne Skridt i saa Henseende og foreslaar Sagen henvist til Indenrigsministeren.

74. Andragende fra 7 Beboere i Kolding (indbragt den 21de Februar 1880 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg).

Beboerne andrage om, at der maa blive nedsat en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt der er tilspøiet deres Eiendomme Skade ved Jernbaneanlægget. Et Andragende, som findes i Tillæg B for 1876—77, Sp. 1047 Nr. 14, er blevet henvist til Indenrigsministeriet, og de have derfor end yderligere dokumenteret deres Krav for Ministeriet under 27de Juni og 12te December 1877; men den 18de Marts 1878 har Ministeriet resolveret, at det efterat have brevsvevlet med Jernbanedirektøren og Kommissarius og efter Indholdet af en fra Landinspektør Wikkens afgiven Erklæring maa betragte Forhandlingerne om denne Sag for afsluttede. Af Folkethingets Forhandling den 28de Marts 1878 mæne Andragerne, at Ministeren har meddelt, at han ikke har fundet det rigtigt at nedsætte den forlangte Kommission, da Sagen i sin Tid er endelig afgjort af Expropriationskommissionen. Herefter mæne de, at der er en Modsigelse tilstede i Ministerens Dpfattelse af Sagen, idet nemlig Hr. Wikkens Erklæring gaar ud paa, at der ikke kan være tilspøiet dem nogen Skade ved Jernbanedæmningen og Broen over Laen, og navnlig ved Gadens Forhøielse. Ministerens Meddelelse derimod synes at gaa ud fra, at der nok kan være Tale om, at der er tilspøiet dem Tab, men at denne Sag er afgjort ved Expropriationskommissionen. Begge disse Mæninger anse de for urigtige; thi naar det siges, at de ikke have lidt nogen Skade, da have de i tidligere Andragender paavist dette, og desuden antage de, at det er vitterligt, at deres Eiendomme nu langt oftere og i høiere Grad blive oversvømmede. Og naar det siges, at Sagen er bleven endelig afgjort, saa er dette heller ikke rigtigt, idet Besværingen af 3 Beboere, som mødte for Kommissionen, blev afvist, og dette menes ikke at kunne kaldes en endelig Ordning. Dermed maatte de dengang lade sig nøie, da Fakta ikke bestemte forelaa. Deres Formodning fra dengang er desværre bleven til Virkelighed paa en for dem saare spøielig Maade.

Sagen af de andre Beboere har faaet nogen Erstatning, kun den ene af Andragerne, Aagaard, fik Erstatning, men paa ingen Maade for den ved Oversvømmelser tilspøiede Skade. De haabe derfor, at Thinget ogsaa denne Gang vil antage sig denne Bøfsærdsdag for dem, navnlig da de indskrænke sig til at anmode om Nedsættelse af en Kommission til at undersøge Forholdene. Udvalget